

53
DIE VII. MARTII.

IN FESTO

S. THOMÆ AQUINATIS

CONFESSORIS ET ECCLESIAE DOCTORIS.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Præclârur Christiani orbis decus et Ecclesiæ lumen, beatissimus vir Thomás, Landúlpho Cómite Aquinate et Theodóra Neapolitána, nobilibus paréntibus natus, futuræ in Deiparam devotiõnis affectum adhuc infántulus osténdit. Nam chártulam ab eo inventam, in qua salutatio Angélica scripta erat, frustra admitente nutrice, compressa manu válidè retinuit, et a matre per vim abréptam, plorátu et gestu repétiit, ac mox rédditam deglutivit. Quintum annum agens, mónachis sancti Benedicti Cassinatibus custodiendus tráditur. Inde neapolim studiõrum causa missus, jam adolescens Fratrum Prædicatórum Or-

dinem suscepit. Sed matre ac fratribus id indignè feréntibus, Lutétiam Parisiõrum mittitur. Quem fratres, in itinere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánis perdúcut: ubi variè exagitátus, ut sanctum propòsitum mutáret, mulierem etiam, quæ ad labefactándam ejus constantiam intróducta fúerat, titiõne fugávit. Mox beátus júvenis, flexis génibus ante signum Crucis orans, ibique somno corréptus, per quietem sentire visus est sibi ab Angelis constringi lumbos, quo ex tẽpore omni póstea libidinis sensu cáruit. Soróribus, quæ, ut eum a pio consílio removérant, in castrum vénerant, persuásit, ut, contẽptis curis sæcularibus, ad exercitatiõnem cœlestis vitæ se conférrent.

ñ. Honéstum fecit...

LECTIO V.

Emissus e castro per fenestram, Neápolim redúctur: unde Romam, póstea Parisium a fratre Joánnē Theutónico, Ordinis Prædicatórum generáli Magistro, ductus, Albérto Magno doctóre, Philósophiæ ac Theológiæ óperam dedit. Viginti quinque annos natus, magíster est appellátus, publicéque philósophos ac theólogos summa cum laude est interpretátus. Nunquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratióem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratióem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dicere solébat, quidquid sciret non tam stúdio aut labóre suo peperisse, quam divínitus tráditum accepisse. Neápoli cùm ad imáginem Crucifixi veheméntius oráret, hanc vocem audívit: Bene scripsisti de me, Thoma: quam ergo mercédem accípies? Cui ille: Non aliám, Dómine, nisi teípsum. Collatióes Patrum assidué pervolutábat; et nullum fuit scriptórum genus in quo non esset dili-

gentissime versátus. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res difficiles ádeò excelluit, ut ubérrima atque incorrúpta illius doctrína, cum revelátis veritatibus mirè consétiens, aptíssima sit ad omnium téporum erróres pervincendos. **rj. Amávit eum...**

LECTIO VI.

A Summo Pontífice Urbáno quarto Romam vocátus, ejus jussu ecclesiásticum lucubravit officium in Córporis Christi solemnitate celebrándum; oblátos vero honóres, et Neapolítanum Archiepiscopátum, étiam deferente Cleménte quarto, recusávit. A prædicatióne divini verbi non desistébat; quod cum fáceret per octávam Paschæ in Basilica sancti Petri, mulierem, quæ ejus fimbriam tetigerat, a fluxu sánguinis liberávit. Missus a beáto Gregório décimo ad Concílium Lugdunénse, in Monastério Fossæ Novæ in morbum incidit, ubi ægrótus Cántica Canticórum explanávit. Ibidem óbiit quinquagenárius, anno sa-

lútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, nonis Mártii. Miráculis étiam mórtuus cláruit; quibus probátis, a Joánnē vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tértio; translátó póstea ejus corpore Tolósam, ex mandáto beáti Urbáni quinti. Cum sanctis angélicis spirítibus non minus innocéntia quam ingénio comparátus, doctóris Angélici nomen jure est adéptus, eidem auctoritate sancti Pii quinti confirmátum. Leo áutem décimus tértius, libentíssimè excipiens postulatiónes et vota ómnium pene Sacrórum Antístitum Orbis Cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritate aberrántium luem propulsándam, ad incrementa scientiárum, et commúnem humáni géneris utilitatem, eum, ex Sacrórum Rituum Congregatiónis consúlto, per Apostólicas líttéras cæléstem Patrónum Scholárum ómnium Catholicárum declarábit et instituit. **rj. Iste homo...**

ADDENDA AD MARTYROLOGIUM ROMANUM.

Nonis martii.

In elogio S. Thomæ Aquinatis post verba sciéntiæ illústris, addantur sequentia: Quem Leo décimus tértius Scholárum ómnium Catholicárum cæléstem Patrónum declarávit.

URBIS ET ORBIS.

Superiore anno Sanctissimus Dominus noster Leo Papa XIII per Apostolicas Litteras in forma Brevis sub die 4. Augusti datas, quamplurimum Dioecesium sacrorum Antistitum aliorumque Virorum scientia, pietate atque ecclesiastica dignitate eminentium votis obsecundans, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto Angelicum Doctorem Sanctum Thomam Aquinatem cunctis Catholicis Universitatibus studiorum, Academicis, Lyceis et Scholis peculiarem apud Deum dedit patronum. Quo autem hujusmodi solemnibus actibus in sacra quoque liturgia perennis extaret memoria, Sanctissimus idem Dominus Noster voluit ut tam in Lectionibus historicis Breviarii quam in Martyrologio mentio de hoc fieret; quod Sacrorum Rituum Congregationi exequendum commisit. Hinc ad mentem Sanctitatis Suae novae Lectiones historicæ necnon addenda ad elogium in Martyrologio elucubrata sunt, quæ a me infrascripto Cardinale Sacræ eidem Rituum Congregationi Præfecto subsignata die exhibita, prouti huic præjacent Decreto, idem Sanctissimus Dominus Noster suprema autoritate sua approbavit, mandavitque ut ea ab universæ Ecclesiæ Clero tum Sæculari tum Regulari, haud excluso Prædicatorum Ordine, in posterum recitari debeant, suppressis omnino Lectionibus secundi Nocturni in Officio præfati Sancti Doctoris hucusque adhibitis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 14. Octobris 1881.

D. CARD. BARTOLINIUS S. R. C. PRÆFECTUS.

L. ✠ S.

Pro R. P. D. PLACIDO RALLI, Secretario,
Joannes Can. Ponzi, Substitutus.

PAMPILONA.—TIPVS ERASUN ET LABASTIDA.
ANNO MDCCCLXXXII.

